

Tinget, og jeg vil bringe en Tak, fordi det store Flertal af Talerne dog har kunnet slutte sig til Tanken i det. Man maa, naar man ser paa dette Lovforslag, ikke glemme den stærke Tilslutning, det har faaet, ganske særlig i Detailhandlerstanden, og man maa ikke se bort fra, under hvilke Forhold Detailhandlerstanden arbejder. Det er fuldkommen rigtigt, at man er betænkelig — og jeg er det fuldt saa meget som nogen anden — ved ethvert Indgreb i Erhvervslivets Frihed, saaledes som det gentagende er blevet udtalt her, men vi kunne ikke se bort fra, at Detailhandlerne arbejde med saa lille en Avance og med saa skarp en Konkurrence, at Fristelsen til at komme ind paa usund Konkurrence og falsk Reklame der er saa overordentlig stor, og man maa noget undskylde saadant, selv om man nok saa meget kan beklage det. Derfor mener jeg netop, at en Lov som denne i Virkeligheden er saa stærkt paakrævet. Det er jo heller ikke første Gang, vi gribe ind i Næringslivets Frihed. Helligdagsloven og Kl. 8-Lukkeloven have grebet meget stærkt netop ogsaa ind i hele Detailhandlerstandens Virksomhed, og den, der som jeg har tilbragt sine første Læreaar i en Detailforretning i Provinsen og har set den Forskel, der er fra den Tid til nu, og som væsentlig maa tilskrives de to Love, vil forstaa, hvilket overordentligt Gode det har været for Detailhandlerne, at de ere fremkomne. En absolut Ængstelse for at lovgive i den Retning behøver man dog altsaa ikke at have.

Det vil naturligvis være umuligt for mig enkeltvis at gaa ind paa de forskellige Bemærkninger, der ere fremsatte, og da Sagen vil komme i Udvalg, vilde det ogsaa være mindre nødvendigt. Der er flere Gange talt om Udsalg. Da jeg forelagde Lovforslaget, udtalte jeg netop, at jeg selv havde været betænkelig ved Bestemmelserne derom, og at jeg f. Eks. var meget tvivlende med Hensyn til § 4. Men det er interessant at se, hvor stærkt man i Tyskland har fremhævet sin Tilfredshed med Forbudet mod almindelige Udsalg, Sæsonudsalg, eller hvad man der kalder dem, mere end to Gange. Det har vist sig overordentlig formaalistjænligt i Tyskland. Der er dernæst talt om § 8, der handler om Indskrænkning i Retten til at sælge visse bestemte Varer uden med opgivne Tal og Maal. Det vilde naturligvis aldrig falde en Handelsminister ind i saa Henseende at handle paa egen Haand. Han vilde altid henvende sig til vedkommende Organisation. Jeg finder det ganske naturligt og hensigtsmæssigt,

at det bliver Organisationen, der høres i saadanne Tilfælde.

Jeg vil nødig trætte det høje Ting med at gennemgaa de mange Bemærkninger, der ere faldne, og vil derfor indskrænke mig hertil, da Sagen senere vil komme til Forhandling. Jeg tror, at det maa siges, at det er en af de vanskeligste Opgaver — det ser jeg fuldt vel — at skrive et saadant Lovforslag tilfredsstillende, og selv om jeg havde haft en Engel fra Himmelen til at hjælpe mig dermed, er jeg ganske sikker paa, at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) vilde kunne finde Fejl i det og rigeligt Stof til Kritik. Det er et Lovforslag, hvor jeg med største Lethed skulde paatage mig at øve — ligesom det ærede Medlem — en knusende Kritik overfor de fleste af Paragrafferne; og dog kunde jeg finde dem rigtige.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Holger Petersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Dermed er Dagsordenen for dette Møde udtømt. Jeg ansætter til Kl. 3,35 et nyt Møde, for hvilket Dagsordenen er:

Eventuelt anden (sidste) Behandling af:

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en mellem Danmark og Frankrig den 9. August 1911 afsluttet Konvention om tvungen Voldgift.

Mødet hævet Kl. 3³⁰.